

ΟΤΑΝ ΤΟ ΘΩΡΗΚΤΟ ΑΒΕΡΩΦ ΚΑΤΕΔΙΩΞΕ ΜΟΝΟ ΤΟΥ ΟΛΟΚΛΗΡΟ ΤΟΝ ΤΟΥΡΚΙΚΟ ΣΤΟΛΟ ΣΤΗ ΝΑΥΜΑΧΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΣ!!!

Δημοσιεύτηκε στις Τρίτη, 16 Σεπτεμβρίου 2014 22:37 | Γράφτηκε από τον/την Φιλούμενος |

 Share 77 Tweet 8 Email 1 Share 127

Αξιολόγηση Χρήστη: / 0

Χειρότερο Καλύτερο

Αξιολόγηση

του Παντελή Καρύκα

Συγγραφέα

Την πρώτη μέρα του Δεκεμβρίου του 1912, ο καιρός είχε βελτιωθεί. Τα ελληνικά αντιτορπιλικά εξακολουθούσαν να περιπολούν στην είσοδο των στενών των Δαρδανελίων, εν αναμονή της εξόδου τους τουρκικού στόλου. Οι πληροφορίες ανέφεραν ότι ο τουρκικός στόλος ετοιμαζόταν να εξέλθει του καταφυγίου του.

Την 1η Δεκεμβρίου τα ελληνικά αντιτορπιλικά «Σφενδόνη», «Λόγχη» και «Ναυκρατούσα», που περιπολούσαν μπροστά στα στενά αντελήφθησαν εχθρικό αντιτορπιλικό να εξέρχεται των στενών. Αμέσως η «Σφενδόνη» και η «Λόγχη» έπλευσαν εναντίον του πάση δυνάμει και από απόσταση 3 χλμ. άνοιξαν πυρ εναντίον του. Το τουρκικό αντιτορπιλικό ξέφυγε τελικά και επανήλθε στην ασφάλεια των στενών. Λίγη ώρα αργότερα όμως εμφανίστηκε το καταδρομικό «Μεντζιπέ»

Τα ελληνικά αντιτορπιλικά ενημέρωσαν με σήμα τους τον Κουντουριώτη και έσπευσαν να εμπλακούν με το εχθρικό καταδρομικό. Το «Μεντζιπέ» έβαλε πάνω από 100 βολές. Καμιά όμως δεν βρήκε τον στόχο. Στο μεταξύ ο Κουντουριώτης είχε διατάξει τον απόπλου του στόλου από τον Μούδρο. Ήταν βέβαιος πως το καταδρομικό αποτελούσε προπομπό του τουρκικού στόλου, ο οποίος θα έβγαινε επιτέλους να ναυμαχήσει στην ανοικτή θάλασσα. Οι Τούρκοι όμως και πάλι τον απογοήτευσαν. Αφού για αρκετή ώρα το «Μεντζιπέ» αντάλλαξε πυρά με τα ελληνικά αντιτορπιλικά, έστρεψε και πάλι προς τα πίσω και εισήλθε στα στενά.

Ο Έλληνας ναύαρχος, ωστόσο σωστά ερμήνευσε τα συμβάντα, ως προκαταρκτικές κινήσεις του Τούρκου ομολόγου του, που σκοπό είχαν να «αναγνώσουν» τις ελληνικές αντιδράσεις. Τα φαινόμενα έδειχναν ότι η έξοδος του εχθρικού στόλου ήταν επικείμενη.

Με αυτό το σκεπτικό ο Έλληνας ναύαρχος παρέμεινε όλη τη νύκτα της 1ης προς 2α Δεκεμβρίου μπροστά στα στενά, σε απόσταση 6 χλμ. μόλις από τα παράκτια οχυρά. Και την επόμενη μέρα όμως ο ελληνικός στόλος περιπολούσε στην ίδια περιοχή. Λίγο πριν βραδιάσει μόνο ο Κουντουριώτης κίνησε τον στόλο νότια, αρχικά προς τη Λήμνο, για να παραπλανήσει τον εχθρό. Μόλις όμως έπεσε το σκοτάδι, ο στόλος άλλαξε πορεία και κινήθηκε ξανά βόρεια, παραπλέοντας τις ακτές της Ίμβρου.

Σιγά-σιγά το φως της μέρας άρχισε να νικά το χειμωνιάτικο σκοτάδι. Ξημέρωνε η 3η Δεκεμβρίου. Τα ελληνικά πλοία εξακολουθούσαν να κινούνται στο ίδιο μονότονο δρομολόγιο μεταξύ Ίμβρου και Τενέδου.

Ξαφνικά τα μισοκοιμισμένα ελληνικά πληρώματα ξύπνησαν απότομα. Από στόμα σε στόμα μεταδόθηκε η χαρμόσυνη είδηση. «Στήλες καπνού από τα Δαρδανέλια.

Οι Τούρκοι βγαίνουν». Ένα αίσθημα ανακούφισης κυριεύσε κάθε άνδρα του ελληνικού στόλου, από τον Κουντουριώτη ως τον τελευταίο ναύτη.

Σε γραμμή παραγωγής το καταδρομικό «Μεντζιπέ» και τρία αντιτορπιλικά έπλεαν προς την έξοδο των στενών. Σε λίγο είχαν εξέλθει και είχαν στραφεί νότια. Από τα στενά όμως ξεχώριζαν τώρα και άλλες

σπήλες καπνού. Ήταν τα τουρκικά θωρηκτά που έπλεαν με τη σειρά τους προς την έξοδο. Προηγείτο η ναυαρχίδα «Χαϊρεντίν Μπαρμπαρόσα», στην οποία επέβαινε ο ναύαρχος Ραμίζ πασάς. Ακολουθούσαν, επίσης σε γραμμή παραγωγής τα «Τουργκούτ-Ρείς», «Μεσουδιέ» και «Ασάρ-Ι-Τεφίκ».

Τα «Μπαρμπαρόσα» και «Τουργκούτ-Ρείς», ήταν πολύ ισχυρά πλοία, με το καθένα να διαθέτει έξι πυροβόλα των 11 ιντσών (280mm), όντας, θεωρητικά, ικανά μόνα τους να καταβυθίσουν ολόκληρο τον ελληνικό στόλο.

Στις 09.00 οι δύο στόλοι ευρίσκοντο ακριβώς απέναντι, ο ένας από τον άλλο, σε απόσταση 14 χλμ. απαγορευτική ακόμα για την εκτέλεση πυρών, με πιθανότητες επιτυχίας. Από τη γέφυρα του «Αβέρωφ» ο Κουντουριώτης παρατηρούσε τις εχθρικές κινήσεις.

Με κρεμασμένο στο λαιμό του τον σταυρό του από Τίμιο Ξύλο, ο ναύαρχος απηύθυνε στα πληρώματά του την ημερήσια διαταγή. «Με τη βοήθεια του Θεού, τας ευχάς του Βασιλέως μας, και εν ονόματι του δικαίου, πλέω μεθ' ορμής ακαθέκτου και με πεποίθησιν προς την νίκην, εναντίον του εχθρού του γένους. Κουντουριώτης». Την ίδια ώρα ο ναύαρχος φώναζε από τη γέφυρα στους ναύτες του «Αβέρωφ»: «Ήρθε η ώρα μας παιδιά. Θυμηθείτε τους ναυμάχους του '21. Θα τους τσακίσουμε τους απίστους.

Ο Θεός είναι μαζί μας». Αμέσως μετά ο ναύαρχος κατέβηκε από τη γέφυρα και μαζί με τον ιερέα του πλοίου, αρχιμανδρίτη Δάφνο, γύρισε όλο το πλοίο, εμπυχώνοντας τους άνδρες του.

Η ώρα ήταν 09.22 όταν δύο λάμπεις φάνηκαν από τον πρωραίο πύργο του «Μπαρμπαρόσα». Το παράδειγμά του ακολούθησαν και τα λοιπά τουρκικά θωρηκτά. Λίγες στιγμές αργότερα απάντησαν και τα ελληνικά πλοία. Οι Τούρκοι έβαλαν ασταμάτητα και ιδιαίτερα πυκνά, αλλά και ιδιαίτερα άστοχα. Αντίθετα το πυρ των ελληνικών πλοίων ήταν πιο αργό μα και πιο εύστοχο. Μετά από ανταλλαγή πυρών επί 10 περίπου λεπτά, οι πρώτες πυρκαγιές έγιναν ορατές επί των τουρκικών θωρηκτών.

Η απόσταση που χώριζε τους δύο στόλους συνεχώς μειωνόταν.

Ο Κουντουριώτης από την γέφυρα του «Αβέρωφ» συνέχιζε να διευθύνει, εντελώς ακάλυπτος, τον αγώνα. Μάταια οι αξιωματικοί του τον παρακαλούσαν να εισέλθει στο θωρακισμένο διαμέρισμα της γέφυρας και να διευθύνει από εκεί τη μάχη. Αυτός παρέμεινε ατάραχος στη θέση του.

Ξαφνικά ο Κουντουριώτης, αντιλαμβανόμενος ότι η παραμονή του «Αβέρωφ» εντός σχηματισμού δεν του επέτρεπε να αξιοποιήσει στο έπακρο τις δυνατότητες του πλοίου, έλαβε την ιστορική απόφαση, που έκρινε και την τύχη της σύγκρουσης.

Αφήνοντας τη διοίκηση της μοίρας των παλαιών ελληνικών θωρηκτών, στον κυβερνήτη του «Σπέτσει», πλοίαρχο Γκίνη, ο Κουντουριώτης διέταξε να υψωθεί στον ιστό της ναυαρχίδας το περίφημο σήμα «Ζ».

Με τον τρόπο αυτό ο ναύαρχος δήλωσε την πρόθεσή του να κινηθεί με τον «Αβέρωφ» ανεξάρτητα. Ο «Μπάρμπα- Γιώργος» μούγκρισε καθώς τα «καζάνια» άρχισαν να τροφοδοτούνται με όλο και περισσότερο άνθρακα. Το «Αβέρωφ» έπλεε τώρα με ταχύτητα 20 κόμβων.

Σκοπός του Κουντουριώτη δεν ήταν άλλος από το να βρεθεί στην κορυφή της τουρκικής γραμμής, την ώρα που τα άλλα τρία ελληνικά θωρηκτά θα τον έπλητταν από το πλευρό. Στις 09.55 το «Αβέρωφ» βρισκόταν ακριβώς κάθετα ως προς τον άξονα πλεύσης των τουρκικών θωρηκτών. Τα πυροβόλα του έβαλαν συνεχώς κατά του προπορευόμενου «Μπαρμπαρόσα», από το οποίο πύρινοι πίδακες ξεπετάγονταν συνεχώς.

Αλλά και τα λοιπά τουρκικά πλοία δέχονταν καταιγισμό πυρών από τα ελληνικά θωρηκτά και τα ανιχνευτικά. Βαλλόμενος από παντού, ο Τούρκος ναύαρχος αντελήφθη ότι αν δεν υποχωρούσε σύντομα εντός των στενών, ο στόλος του θα διακοσμούσε με κουφάρια πλοίων τον βυθό του Αιγαίου. Αναγκάστηκε λοιπόν να διατάξει την αλλαγή πορείας πλεύσης προς τα στενά. Το σήμα του όμως, μέσα στην άψη της μάχης, παρερμηνεύθηκε, με αποτέλεσμα η τουρκική παράταξη να χάσει κάθε συνοχή.

Μπροστά στο χάος που επακολούθησε, ο απογοητευμένος Τούρκος ναύαρχος Ραμίζ διέταξε τα σκάφη του να πλεύσουν ανεξάρτητα προς τα στενά. Ο Κουντουριώτης βλέποντας τη διάλυση του τουρκικού σχηματισμού, διέταξε την επίθεση των αντιτορπιλικών κατά του εχθρού. Δυστυχώς όμως η κεραία του ασυρμάτου του «Αβέρωφ» είχε καταστραφεί από τα εχθρικά πυρά και το σήμα, για καλή τύχη των Τούρκων, δεν έφτασε ποτέ στα ελληνικά αντιτορπιλικά.

Εκνευρισμένος τότε ο ναύαρχος αποφάσισε να αναμετρηθεί με τον τουρκικό στόλο μόνος του, με τον «Αβέρωφ», το «σεϊτάν παπόρ», όπως το ονόμασαν οι Τούρκοι.

Το θέαμα ήταν πράγματι μοναδικό. Ένα μόνο πλοίο καταδίωκε μόνο του έναν ολόκληρο στόλο. Όλα τα τουρκικά σκάφη και τα επάκτια πυροβολεία έβαλαν ασταμάτητα κατά του «Αβέρωφ». Τα πυρά τους όμως ήταν τραγικά άστοχα και ο τυχερός «Μπάρμπα Γιώργος» ξέφυγε.

Παρά την καταδίωξη του «Αβέρωφ» πάντως, τα τουρκικά πλοία κατόρθωσαν να εισέλθουν στα στενά, έστω και φλεγόμενα. Η ναυμαχία είχε λήξει με πλήρη επικράτηση του ελληνικού στόλου. Είχε διαρκέσει 63 μόλις λεπτά της ώρας.

Με την μπάντα του να παιανίζει στην πρύμνη, το «Αβέρωφ» στράφηκε τελικά δυτικά εγκαταλείποντας το θήραμά του.

Κατά τη «Ναυμαχία της Έλλης» ο ελληνικός στόλος ελάχιστες βλάβες υπέστη. Ένας μόνο άνδρας σκοτώθηκε και οκτώ τραυματίστηκαν.

Δυστυχώς ένας από τους τραυματίες, ο ανθυποπλοίαρχος Μαμούρης, πέθανε λίγες μέρες αργότερα από μόλυνση του ασήμαντου τραύματός του. Κανένα ελληνικό πλοίο δεν υπέστη άξιος λόγου ζημιές.

Ακόμα και το «Αβέρωφ», το οποίο σήκωσε μόνο του όλο το βάρος του αγώνα, ελάχιστες ζημιές είχε να αναφέρει στο πρωραίο υπόφραγμα.

Αντίθετα ο τουρκικός στόλος είχε υποστεί σοβαρές ζημιές και σοβαρές απώλειες. Περισσότεροι από 100 άνδρες είχαν σκοτωθεί και άλλοι τόσοι είχαν τραυματιστεί. Τις σοβαρότερες ζημιές τις είχε υποστεί το «Μπαρμπαρόσα». Τα υπόλοιπα τουρκικά θωρηκτά είχαν ελαφρότερες ζημιές.

Η νίκη του στόλου στη Ναυμαχία της Έλλης πανηγυρίστηκε έντονα σε όλη την Ελλάδα. Περιέργως πανηγυρισμοί έγιναν και στην Κωνσταντινούπολη.

Οι τουρκικές εφημερίδες, προφανώς με εντολή της κυβέρνησης συναγωνίζονταν η μία την άλλη στη δημοσίευση της αισχρότερης τερατολογίας.

Έτσι κάποιες από αυτές βεβαίωναν τους αναγνώστες τους για τη βύθιση του «Αβέρωφ» στην είσοδο των στενών. Άλλες πάλι περιέγραφαν με ζωηρά χρώματα την καταβύθιση του «Αβέρωφ» 70 ν.μ. από τον Πειραιά, στο λιμάνι του οποίου ρυμουλκείτο, μετά τις σοβαρές ζημιές που είχε υποστεί στη ναυμαχία. Άλλες τέλος, έκαναν λόγω για άτακτη υποχώρηση και συντριβή ολόκληρου του ελληνικού στόλου! Αν μη

τι άλλο ήταν μία σοβαρή προσπάθεια να πείσουν τους εαυτούς τους.
The post Παντελή Καρύκα : "Ένα Ελληνικό πλοίο εναντίον ενός στόλου 1922"

<http://www.hellasforce.com/>

<http://ellinonpaligenesia.blogspot.gr/>

ΟΤΑΝ ΤΟ ΘΩΡΗΚΤΟ ΑΒΕΡΩΦ ΚΑΤΕΔΙΩΞΕ ΜΟΝΟ ΤΟΥ ΟΛΟΚΛΗΡΟ ΤΟΝ ΤΟΥΡΚΙΚΟ ΣΤΟΛΟ ΣΤΗ ΝΑΥΜΑΧΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΣ!!!

του Παντελή Καρύκα

Συγγραφέα

Την πρώτη μέρα του Δεκεμβρίου του 1912, ο καιρός είχε βελτιωθεί. Τα ελληνικά αντιτορπιλικά εξακολουθούσαν να περιπολούν στην είσοδο των στενών των Δαρδανελίων, εν αναμονή της εξόδου τους τουρκικού στόλου. Οι πληροφορίες ανέφεραν ότι ο τουρκικός στόλος ετοιμαζόταν να εξέλθει του καταφυγίου του.

Την 1η Δεκεμβρίου τα ελληνικά αντιτορπιλικά «Σφενδόνη», «Λόγχη» και «Ναυκρατούσα», που περιπολούσαν μπροστά στα στενά αντελήφθησαν εχθρικό αντιτορπιλικό να εξέρχεται των στενών. Αμέσως η «Σφενδόνη» και η «Λόγχη» έπλευσαν εναντίον του πάσης δύναμει και από απόσταση 3 χλμ. άνοιξαν πυρ εναντίον του. Το τουρκικό αντιτορπιλικό ξέφυγε τελικά και επανήλθε στην ασφάλεια των στενών. Λίγη ώρα αργότερα όμως εμφανίστηκε το καταδρομικό «Μεντζιτιέ»

Τα ελληνικά αντιτορπιλικά ενημέρωσαν με σήμα τους τον Κουντουριώτη και έσπευσαν να εμπλακούν με το εχθρικό καταδρομικό. Το «Μεντζιτιέ» έβαλε πάνω από 100 βολές. Καμιά όμως δεν βρήκε τον στόχο. Στο μεταξύ ο Κουντουριώτης είχε διατάξει τον απόπλου του στόλου από τον Μούδρο. Ήταν βέβαιος πως το καταδρομικό αποτελούσε προπομπό του τουρκικού στόλου, ο οποίος θα έβγαине επιτέλους να ναυμαχήσει στην ανοικτή θάλασσα. Οι Τούρκοι όμως και πάλι τον απογοήτευσαν. Αφού για αρκετή ώρα το «Μεντζιτιέ» αντάλλαξε πυρά με τα ελληνικά αντιτορπιλικά, έστρεψε και πάλι προς τα πίσω και εισήλθε στα στενά.

Ο Έλληνας ναύαρχος, ωστόσο σωστά ερμήνευσε τα συμβάντα, ως προκαταρκτικές κινήσεις του Τούρκου ομολόγου του, που σκοπό είχαν να «αναγνώσουν» τις ελληνικές αντιδράσεις. Τα φαινόμενα έδειχναν ότι η έξοδος του εχθρικού στόλου ήταν επικείμενη.

Με αυτό το σκεπτικό ο Έλληνας ναύαρχος παρέμεινε όλη τη νύκτα της 1ης προς 2α Δεκεμβρίου μπροστά στα στενά, σε απόσταση 6 χλμ. μόλις από τα παράκτια οχυρά. Και την επόμενη μέρα όμως ο ελληνικός στόλος περιπολούσε στην ίδια περιοχή. Λίγο πριν βραδιάσει μόνο ο Κουντουριώτης κίνησε τον στόλο νότια, αρχικά προς τη Λήμνο, για να παραπλανήσει τον εχθρό. Μόλις όμως έπεσε το σκοτάδι, ο στόλος άλλαξε πορεία και κινήθηκε ξανά βόρεια, παραπλέοντας τις ακτές της Ίμβρου.

Σιγά-σιγά το φως της μέρας άρχισε να νικά το χειμωνιάτικο σκοτάδι. Ξημέρωνε η 3η Δεκεμβρίου. Τα ελληνικά πλοία εξακολουθούσαν να κινούνται στο ίδιο μονότονο δρομολόγιο μεταξύ Ίμβρου και Τενέδου. Ξαφνικά τα μισοκοιμισμένα ελληνικά πληρώματα ζύπνησαν απότομα. Από στόμα σε στόμα μεταδόθηκε η χαρμόσυνη είδηση. «Στήλες καπνού από τα Δαρδανέλια.

Οι Τούρκοι βγαίνουν». Ένα αίσθημα ανακούφισης κυρίευσε κάθε άνδρα του ελληνικού στόλου, από τον Κουντουριώτη ως τον τελευταίο ναύτη.

Σε γραμμή παραγωγής το καταδρομικό «Μεντζιτιέ» και τρία αντιτορπιλικά έπλεαν προς την έξοδο των στενών. Σε λίγο είχαν εξέλθει και είχαν στραφεί νότια. Από τα στενά όμως ξεχώριζαν τώρα και άλλες

σπήλες καπνού. Ήταν τα τουρκικά θωρηκτά που έπλεαν με τη σειρά τους προς την έξοδο. Προηγείτο η ναυαρχίδα «Χαϊρεντίν Μπαρμπαρόσα», στην οποία επέβαινε ο ναύαρχος Ραμίζ πασάς. Ακολουθούσαν, επίσης σε γραμμή παραγωγής τα «Τουργκούτ-Ρείς», «Μεσουδιέ» και «Ασάρ-Ι-Τεφίκ».

Τα «Μπαρμπαρόσα» και «Τουργκούτ-Ρείς», ήταν πολύ ισχυρά πλοία, με το καθένα να διαθέτει έξι πυροβόλα των 11 ιντσών (280mm), όντας, θεωρητικά, ικανά μόνα τους να καταβυθίσουν ολόκληρο τον ελληνικό στόλο.

Στις 09.00 οι δύο στόλοι ευρίσκοντο ακριβώς απέναντι, ο ένας από τον άλλο, σε απόσταση 14 χλμ. απαγορευτική ακόμα για την εκτέλεση πυρών, με πιθανότητες επιτυχίας. Από τη γέφυρα του «Αβέρωφ» ο Κουντουριώτης παρατηρούσε τις εχθρικές κινήσεις.

Με κρεμασμένο στο λαιμό του τον σταυρό του από Τίμιο Ξύλο, ο ναύαρχος απηύθυνε στα πληρώματά του την ημερήσια διαταγή. «Με τη βοήθεια του Θεού, τας ευχάς του Βασιλέως μας, και εν ονόματι του δικαίου, πλέω μεθ' ορμής ακαθέκτου και με πεποίθησιν προς την νίκην, εναντίον του εχθρού του γένους. Κουντουριώτης». Την ίδια ώρα ο ναύαρχος φώναζε από τη γέφυρα στους ναύτες του «Αβέρωφ»: «Ήρθε η ώρα μας παιδιά. Θυμηθείτε τους ναυμάχους του '21. Θα τους τσακίσουμε τους απίστους.

Ο Θεός είναι μαζί μας». Αμέσως μετά ο ναύαρχος κατέβηκε από τη γέφυρα και μαζί με τον ιερέα του πλοίου, αρχιμανδρίτη Δάφνο, γύρισε όλο το πλοίο, εμπυχώνοντας τους άνδρες του.

Η ώρα ήταν 09.22 όταν δύο λάμπεις φάνηκαν από τον πρωραίο πύργο του «Μπαρμπαρόσα». Το παράδειγμά του ακολούθησαν και τα λοιπά τουρκικά θωρηκτά. Λίγες στιγμές αργότερα απάντησαν και τα ελληνικά πλοία. Οι Τούρκοι έβαλαν ασταμάτητα και ιδιαίτερα πυκνά, αλλά και ιδιαίτερα άστοχα. Αντίθετα το πυρ των ελληνικών πλοίων ήταν πιο αργό μα και πιο εύστοχο. Μετά από ανταλλαγή πυρών επί 10 περίπου λεπτά, οι πρώτες πυρκαγιές έγιναν ορατές επί των τουρκικών θωρηκτών.

Η απόσταση που χώριζε τους δύο στόλους συνεχώς μειωνόταν.

Ο Κουντουριώτης από την γέφυρα του «Αβέρωφ» συνέχιζε να διευθύνει, εντελώς ακάλυπτος, τον αγώνα. Μάταια οι αξιωματικοί του τον παρακαλούσαν να εισέλθει στο θωρακισμένο διαμέρισμα της γέφυρας και να διευθύνει από εκεί τη μάχη. Αυτός παρέμεινε ατάραχος στη θέση του.

Ξαφνικά ο Κουντουριώτης, αντιλαμβανόμενος ότι η παραμονή του «Αβέρωφ» εντός σχηματισμού δεν του επέτρεπε να αξιοποιήσει στο έπακρο τις δυνατότητες του πλοίου, έλαβε την ιστορική απόφαση, που έκρινε και την τύχη της σύγκρουσης.

Αφήνοντας τη διοίκηση της μοίρας των παλαιών ελληνικών θωρηκτών, στον κυβερνήτη του «Σπέτσει», πλοίαρχο Γκίνη, ο Κουντουριώτης διέταξε να υψωθεί στον ιστό της ναυαρχίδας το περίφημο σήμα «Ζ».

Με τον τρόπο αυτό ο ναύαρχος δήλωσε την πρόθεσή του να κινηθεί με τον «Αβέρωφ» ανεξάρτητα. Ο «Μπάρμπα- Γιώργος» μούγκρισε καθώς τα «καζάνια» άρχισαν να τροφοδοτούνται με όλο και περισσότερο άνθρακα. Το «Αβέρωφ» έπλεε τώρα με ταχύτητα 20 κόμβων.

Σκοπός του Κουντουριώτη δεν ήταν άλλος από το να βρεθεί στην κορυφή της τουρκικής γραμμής, την ώρα που τα άλλα τρία ελληνικά θωρηκτά θα τον έπλητταν από το πλευρό. Στις 09.55 το «Αβέρωφ» βρισκόταν ακριβώς κάθετα ως προς τον άξονα πλεύσης των τουρκικών θωρηκτών. Τα πυροβόλα του έβαλαν συνεχώς κατά του προπορευόμενου «Μπαρμπαρόσα», από το οποίο πύρινοι πίδακες ξεπετάγονταν συνεχώς.

Αλλά και τα λοιπά τουρκικά πλοία δέχονταν καταιγισμό πυρών από τα ελληνικά θωρηκτά και τα ανιχνευτικά. Βαλλόμενος από παντού, ο Τούρκος ναύαρχος αντελήφθη ότι αν δεν υποχωρούσε σύντομα εντός των στενών, ο στόλος του θα διακοσμούσε με κουφάρια πλοίων τον βυθό του Αιγαίου. Αναγκάστηκε λοιπόν να διατάξει την αλλαγή πορείας πλεύσης προς τα στενά. Το σήμα του όμως, μέσα στην άψη της μάχης, παρερμηνεύθηκε, με αποτέλεσμα η τουρκική παράταξη να χάσει κάθε συνοχή.

Μπροστά στο χάος που επακολούθησε, ο απογοητευμένος Τούρκος ναύαρχος Ραμίζ διέταξε τα σκάφη του να πλεύσουν ανεξάρτητα προς τα στενά. Ο Κουντουριώτης βλέποντας τη διάλυση του τουρκικού σχηματισμού, διέταξε την επίθεση των αντιτορπιλικών κατά του εχθρού. Δυστυχώς όμως η κεραία του ασυρμάτου του «Αβέρωφ» είχε καταστραφεί από τα εχθρικά πυρά και το σήμα, για καλή τύχη των Τούρκων, δεν έφτασε ποτέ στα ελληνικά αντιτορπιλικά.

Εκνευρισμένος τότε ο ναύαρχος αποφάσισε να αναμετρηθεί με τον τουρκικό στόλο μόνος του, με τον «Αβέρωφ», το «σεϊτάν παπόρ», όπως το ονόμασαν οι Τούρκοι.

Το θέαμα ήταν πράγματι μοναδικό. Ένα μόνο πλοίο καταδίωκε μόνο του έναν ολόκληρο στόλο. Όλα τα τουρκικά σκάφη και τα επάκτια πυροβολεία έβαλαν ασταμάτητα κατά του «Αβέρωφ». Τα πυρά τους όμως ήταν τραγικά άστοχα και ο τυχερός «Μπάρμπα Γιώργος» ξέφυγε.

Παρά την καταδίωξη του «Αβέρωφ» πάντως, τα τουρκικά πλοία κατόρθωσαν να εισέλθουν στα στενά, έστω και φλεγόμενα. Η ναυμαχία είχε λήξει με πλήρη επικράτηση του ελληνικού στόλου. Είχε διαρκέσει 63 μόλις λεπτά της ώρας.

Με την μπάντα του να παιανίζει στην πρύμνη, το «Αβέρωφ» στράφηκε τελικά δυτικά εγκαταλείποντας το θήραμά του.

Κατά τη «Ναυμαχία της Έλλης» ο ελληνικός στόλος ελάχιστες βλάβες υπέστη. Ένας μόνο άνδρας σκοτώθηκε και οκτώ τραυματίστηκαν.

Δυστυχώς ένας από τους τραυματίες, ο ανθυποπλοίαρχος Μαμούρης, πέθανε λίγες μέρες αργότερα από μόλυνση του ασήμαντου τραύματός του. Κανένα ελληνικό πλοίο δεν υπέστη άξιος λόγου ζημιές.

Ακόμα και το «Αβέρωφ», το οποίο σήκωσε μόνο του όλο το βάρος του αγώνα, ελάχιστες ζημιές είχε να αναφέρει στο πρωραίο υπόφραγμα.

Αντίθετα ο τουρκικός στόλος είχε υποστεί σοβαρές ζημιές και σοβαρές απώλειες. Περισσότεροι από 100 άνδρες είχαν σκοτωθεί και άλλοι τόσοι είχαν τραυματιστεί. Τις σοβαρότερες ζημιές τις είχε υποστεί το «Μπαρμπαρόσα». Τα υπόλοιπα τουρκικά θωρηκτά είχαν ελαφρότερες ζημιές.

Η νίκη του στόλου στη Ναυμαχία της Έλλης πανηγυρίστηκε έντονα σε όλη την Ελλάδα. Περιέργως πανηγυρισμοί έγιναν και στην Κωνσταντινούπολη.

Οι τουρκικές εφημερίδες, προφανώς με εντολή της κυβέρνησης συναγωνίζονταν η μία την άλλη στη δημοσίευση της αισχρότερης τερατολογίας.

Έτσι κάποιες από αυτές βεβαίωναν τους αναγνώστες τους για τη βύθιση του «Αβέρωφ» στην είσοδο των στενών. Άλλες πάλι περιέγραφαν με ζωηρά χρώματα την καταβύθιση του «Αβέρωφ» 70 ν.μ. από τον Πειραιά, στο λιμάνι του οποίου ρυμουλκείτο, μετά τις σοβαρές ζημιές που είχε υποστεί στη ναυμαχία. Άλλες τέλος, έκαναν λόγω για άτακτη υποχώρηση και συντριβή ολόκληρου του ελληνικού στόλου! Αν μη

τι άλλο ήταν μία σοβαρή προσπάθεια να πείσουν τους εαυτούς τους.
The post Παντελή Καρύκα : "Ένα Ελληνικό πλοίο εναντίον ενός στόλου 1922"

<http://www.hellasforce.com/>